

Vjacseszlav Kuprijanov

Odüsszeusz éneke

Feleségemnek, Natasa Rumarcsuknak

*Midőn hajóm kiköt a partnál,
Velem együtt partra száll az énekem,
Melyet addig csak a tenger hallgatott,
Ahol versenyre kelt a szirének csábdalával.
Csak nedves magánhangzók lesznek benne,
Amelyek ekképp hangzanak, ha lefordítjuk
A hányattatások nyelvéről a kikötő nyelvére:*

*Szeretlek téged a tengeri sirályok rekedt kiáltásával,
A Prométheusz májának szagára repülő sasok vijjogásával,
A tengeri teknős ezeréves hallgatásával,
A polipcsápok pantomimjával,
Amelytől égnek állnak a vízínövények.*

*Szeretlek téged tengerből kiszállott egész testemmel,
Minden folyójával, az Amazonas és a Mississipi mellékágaival,
Minden sívótagjával, amelyek tengernek képzelik magukat.
Hallod, amint homokjuk lepereg kiszáradt torkomon.*

*Szeretlek téged teljes szívemmel, tudómmal és szemem bogarával,
Szeretlek földkérgemmel és csillagos égbolttal,
A vízesések zuhogásával és az igék ígézetével,
Szeretlek a hunok európai hadjáratával,
A százéves háborúval és a tatár-mongol igával,
A Spartacus-felkeléssel és a Nagy Népvándorlással,
A Sándor-oszloppal és a pisai ferde toronnyal,
S a Golf-áramlat igyekezetével, hogy fölmelegítse az Északi-sarkot.*

*Szeretlek a gravitáció törvényének betűjével,
És a halálos ítélettel,
A halálos ítélettel, melynek módja: örök zuhanás
Feneketlen Bermuda-háromszögbe.*

Ez a nép

*Ki mondja, hogy ez a nép kihal
Amikor ez a nép eltart
Milliószor millió macskát
(köztük sziámiakat)
Milliószor millió kutyát
(köztük díszpéldányokat)
Tegyük hozzá az eltartottakhoz
A milliónyi galambot
(köztük békegalambot)
Kanárit és papagájt
(köztük igazat beszélőket)
Vegyük figyelembe
A tenyésztett aranyhalakat
(köztük kívánságokat teljesítőket)
Jussanak eszünkbe továbbá
Az ablakokban virágzó kaktuszok
És arra a következtetésre jutunk
Hogy e nép kipusztíthatatlan
Mivel megőrzi az egyensúlyt
A védtelen élővilág
És a tanácstalan növényvilág között
Mely reménykedően figyel a nép gyermekét
A virágok szemeivel és a levelek füleivel.*

Megélhetési minimum

*Állami elmék kiszámolták
Mennyi zsírt és szénhidrátot
Kell elfogyasztanom
Hogy átlépjem az éhezés vonalát
Amelyen túl kételkedni kezd az ember
Az állami elmékben*

*Állami elmék kiszámolják
Mekkora lelkitáplálék-minimum
Jár nekem gyermekkoromtól fogva
Hogy ne gyötörjön lelki szomjúság
És gyermekkoromtól kineveljem magamban
A lelkiismereti minimumot
És az állami elmét*

*Ha majd felnövök
Én is az leszek
Állami elme
Amelyik mindent számba vesz
És mindent kiszámol
És nem marad más hátra,
Mint hogy minimális lelkiismerettel és képességekkel
A maximumot hozzam ki az életemből*

Vjacseszlav Kuprijanov (Novoszibirszk, 1939) orosz költő, műfordító. A Moszkvai Idegen Nyelvek Főiskolájának fordítói karán gépi fordítási és matematikai nyelvészeti szakon tanult, több nyelvből közvetlenül, számos más nyelvből nyersfordításból készített átültetéseket. Költőként a szabadvers megújításával kísérletezett, ezek a munkái sokáig nem kerültek nyomtatásba, első kötetei csak a nyolcvanas évek elején jelentek meg. Verseit számos idegen nyelven, köztük magyarul is kiadták.

Soproni András fordításai